

קה:

שני דיני פרק שלשה עשר כתובות

מסורת הש"ס

על מושפטי
גר מצוה

לה א מיי פייט מכל
לשות הל"ר ספג
עשן מה ולפיון פה טשיט
לד"ס פ"י ק"ב ספ"י א'
לו ב מיי פייט מכל
טוין וטען הלכה אז
קמג עשן נה עור שיע
ל"ג ד מיי ספג ספג י'
טשיט עס ספג י'
ובתורה:

הנהגות מור"ב
דניבורג

א נב' הם נמי אית
לוי הלאה כהנים הלאה
למשה מניח. למה?
לשנה יתירה הוא וירין
במחוקי מירון זה לא
זמור וכן נראה מפרשי'
ללא שנתן מה טעין זכר
אלא לחיי המהר"ל נהם
לשנה אחרת מה הם נמי
וכי ע"כ וית' כן שמי
לשנות נלשנה קמה לא
השיג הלאה כהנים אלא
לשנה נראה ק"ב טשיט
השיג הלאה: ב' ש"י
דיה ופשי לו את הרגל
זכר ואלו שמתני מלה אחי
ברגל על עץ וכו' פ"ג:
וכי בשעת הקולות:

תוספות ר"ד

בתנ"י אדמון אומר כי
שפת הרוח כנים מובטח
בזמן שהנכסים מרובין
הנכסים ירשו והבנות ויונו
ובזמן שהנכסים מועטים
הבנות נוטות והנכסים
ישאלו על הפתחים אדמון
אומר בשביל שני זכר
הפסדתי א"ר רואה אני
את דברי אדמון מ"א א"ר
הנכסים מרובין כשיעור
שואמר אין כח לבנות
לומר הרי אני מוציאן
לעצמנו ממותה עד שיעבור
והסאר יורה לכס אלא כל
הנכסים עומדים בחזקת
הנכסים ושואלים ונחמין
ומתעסקין בתן ואין לבנות
עליהן אלא ממותה ודבר
יום ביזמו וכן משמע
הבנים ירשו כלומר הרי
כל הנכסים בחזקת הנכסים
ואם היו הנכסים מועטים
מה השיעור נוטלין הבנות
מוטות לעצמן עד שיכבדו
והסאר יבנו לבנים ואח"כ
ישאלו על הפתחים ובעי'
כפי מי שבה ובהן הן
מרויבין אמר רב הורדה
אמר שמואל כל שיעבור
מהן אלו ואלו עד שיכבדו.
איתמר נמי כי אמר רבין
אמר ר' יוחנן ואמרי לה
אמר רבה בר בר חנה
אין יוחנן כל שיעור מהן
אלו ואלו עד שיכבדו הן
הן מרובין ואין מועטין
ותמטותין ואי ליכא רב
שיעור מהן אלו ואלו עד
לכלהו אמר רב מציצין
לחן מונתה לבנות עד
שיכבדו והסאר לבנים:
א"ר אדמון לקמן כל
מקום שאמר ר"ג רואה
אני את דברי אדמון הלכה
כמורה כפי' אין הלכה
כמורה ובפי' שמת
אזלא כל סגינא דשפעתא
ברבון וכלהו אמוראי
הטוען את חבריו כד' יין וכו' שכן הורדה לו בקנקנים אדמון אומר דואיל הורדה במקצת הטענה ישבע

אדמון אומר וכי בשביל שאני
לקמן כל מקום שאמר רבן
דברי אדמון הלכה כמותו ומהוא
אלמלא דהכי היו עיקר מ"מ אומר ר"ת
דלא כוונתו דגמרא ללא כוונתה
לעיל כפרק נערה (דף מג. וס)
אמר ר' רבי אבי א"ר יוחנן עשו
אלמנה אלא הנח כמה אלא לחין
בנכסים מועטים אלמלא סתם דבריו
כרצון ועוד דלעיל א' הנישא (דף
קג.) אמרי' יתומים שקדמו ומכרו
בנכסים מועטים מה שמכרו מכרו
וסתמא דהש"ס כרצון נריש מי שמה
(ג"כ דף קלט:) ואומר ר"ת דהיינו
טעמא דאדמון לאו לאפלוגי אלמלא
דמכמים אלא אלא מתמה בעלמא
הוא ור"ג נמי דאמר כהיה רואה
אני את דברי אדמון לאו משום פסק
דין אלא משום שיש ודאי לתמוהו:
אמר רבא דעסיק באורייתא וית'.
נתמה מקשים מאי קמתמה
רבא לוי' דאלמר לעיל כפרק
נערה (דף מג. וס) מזה לזון את
הבנות וק"ו לבנים דעוסקין בתורה
א"רית' דלא דמי לעיל גבי מזה יש
מזה לזון הבנים יותר מן הבנות אלא
הלא שנת האב וירושלן קא שקלי
מן המורה קא מתמה רבא אמלימיה
דאדמון דקא בעי למימר דשעוסק
בתורה יטול ירושה ואם לא יעסוק
לא יעלנה וי"מ דהכא מיירי בבנים
גדולים ולהכי פריך מאן דעסיק כו'
אלא לעיל מזה לזון את הבנות בבנים
קטנים מיירי משום דכולם עומדים
לעסוק בתורה קאמר ק"ו לבנים
ולהכי לא פריך מאן דעסיק דכולם
הן עומדים לעסוק בתורה:

הנהגות מור"ב
דניבורג

א נב' הם נמי אית
לוי הלאה כהנים הלאה
למשה מניח. למה?
לשנה יתירה הוא וירין
במחוקי מירון זה לא
זמור וכן נראה מפרשי'
ללא שנתן מה טעין זכר
אלא לחיי המהר"ל נהם
לשנה אחרת מה הם נמי
וכי ע"כ וית' כן שמי
לשנות נלשנה קמה לא
השיג הלאה כהנים אלא
לשנה נראה ק"ב טשיט
השיג הלאה: ב' ש"י
דיה ופשי לו את הרגל
זכר ואלו שמתני מלה אחי
ברגל על עץ וכו' פ"ג:
וכי בשעת הקולות:

תוספות ר"ד

בתנ"י אדמון אומר כי
שפת הרוח כנים מובטח
בזמן שהנכסים מרובין
הנכסים ירשו והבנות ויונו
ובזמן שהנכסים מועטים
הבנות נוטות והנכסים
ישאלו על הפתחים אדמון
אומר בשביל שני זכר
הפסדתי א"ר רואה אני
את דברי אדמון מ"א א"ר
הנכסים מרובין כשיעור
שואמר אין כח לבנות
לומר הרי אני מוציאן
לעצמנו ממותה עד שיעבור
והסאר יורה לכס אלא כל
הנכסים עומדים בחזקת
הנכסים ושואלים ונחמין
ומתעסקין בתן ואין לבנות
עליהן אלא ממותה ודבר
יום ביזמו וכן משמע
הבנים ירשו כלומר הרי
כל הנכסים בחזקת הנכסים
ואם היו הנכסים מועטים
מה השיעור נוטלין הבנות
מוטות לעצמן עד שיכבדו
והסאר יבנו לבנים ואח"כ
ישאלו על הפתחים ובעי'
כפי מי שבה ובהן הן
מרויבין אמר רב הורדה
אמר שמואל כל שיעבור
מהן אלו ואלו עד שיכבדו.
איתמר נמי כי אמר רבין
אמר ר' יוחנן ואמרי לה
אמר רבה בר בר חנה
אין יוחנן כל שיעור מהן
אלו ואלו עד שיכבדו הן
הן מרובין ואין מועטין
ותמטותין ואי ליכא רב
שיעור מהן אלו ואלו עד
לכלהו אמר רב מציצין
לחן מונתה לבנות עד
שיכבדו והסאר לבנים:
א"ר אדמון לקמן כל
מקום שאמר ר"ג רואה
אני את דברי אדמון הלכה
כמורה כפי' אין הלכה
כמורה ובפי' שמת
אזלא כל סגינא דשפעתא
ברבון וכלהו אמוראי
הטוען את חבריו כד' יין וכו' שכן הורדה לו בקנקנים אדמון אומר דואיל הורדה במקצת הטענה ישבע

הנהגות מור"ב
דניבורג

א נב' הם נמי אית
לוי הלאה כהנים הלאה
למשה מניח. למה?
לשנה יתירה הוא וירין
במחוקי מירון זה לא
זמור וכן נראה מפרשי'
ללא שנתן מה טעין זכר
אלא לחיי המהר"ל נהם
לשנה אחרת מה הם נמי
וכי ע"כ וית' כן שמי
לשנות נלשנה קמה לא
השיג הלאה כהנים אלא
לשנה נראה ק"ב טשיט
השיג הלאה: ב' ש"י
דיה ופשי לו את הרגל
זכר ואלו שמתני מלה אחי
ברגל על עץ וכו' פ"ג:
וכי בשעת הקולות:

כיסופא מי לית ליה (א) ה"ה נמי אית ליה
הנאה בההיא הנאה דמיכסף מינה: **מתני'**
אדמון אומר שבעה ז'מי שמת והניה בניס
ובנות "בזמן שהנכסים מרובין הבנים יורשים
והבנות נוטות ובנכסים מועטים הבנות ויונו
והבנים יחזרו על הפתחים אדמון אומר
בשביל שאני זכר הפסדתי אמר רבן גמליאל
רואה אני את דברי אדמון: **גב'** מאי קאמור
אמר אביי ה"ק בשביל שאני זכר וראוי
לעסוק בתורה הפסדתי אמר ליה רבא מאן
דעסיק בתורה הוא דירית מאן דלא עסיק
בתורה לא ירית אלא אמר רבא הכי קאמר
בשביל שאני זכר וראוי לירש בנכסים מרובין
הפסדתי בנכסים מועטים: **מתני'** הטוען
את חבריו כד' יין ושמן והורדה בקנקנים אדמון
אומר הוואיל הורדה במקצת הטענה ישבע
והכ"א אין הוראת מקצת ממיין הטענה אמר
רבן גמליאל רואה אני את דברי אדמון:
גב' שמע מינה לרבנן טענו הטין ושעורין
והורדה בשעורין פטור לימא תהוי תיובתא
דרב נחמן אמר שמואל ד"א"ר נחמן אמר
שמואל לטענו הטין ושעורין והורדה לו באחד
מהן חייב אמר רב יהודה אמר רב בטוענו
מדה אי הכי מ"ט דאדמון אלא אמר רבא
דכולי עלמא יהיבא דאמר ליה מלא עשרה
כדי שמן יש לי בבורך שמן קמעין ליה קנקנים
לא קמעין ליה עשרה כדי שמן מלאים יש
לי אצלך שמן וקנקנים קמעין ליה כי פליגי
היבא דאמר ליה עשרה כדי שמן יש לי
אצלך אדמון אומר יש בלשון הזה לשון
קנקנים ורבנן סברי דאין בלשון הזה לשון
קנקנים אלא טעמא דאין בלשון הזה לשון
קנקנים הא יש בלשון הזה לשון קנקנים חייב
לימא תהוי תיובתא דר' חייה בר אבא ד"א"ר
חייה בר אבא טענו הטין ושעורין והורדה לו
באחד מהם פטור אמר רב שימי בר אשי
נעשה כמי שמענו רימון בקליפתו מתקין
לה רבינא רימון בלא קליפתו לא מונטר שמן
מונטר בלא קנקנים אלא הכא כמאי עסקין
דאמר ליה עשרה כדי שמן יש לי אצלך
ואמר ליה אידך שמן לא היו דברים מעולם
קנקנים נמי חמשה אית לך וחמשה
לית לך אדמון אומר יש בלשון הזה
לשון קנקנים ומנו דקמשתבע אקנקנים
שחבתע נמי אשמך על ידי גלגול ורבנן
שהורדה לו לא טענו: **מתני'** הפוסק מעות לחתנו ופשט לו את הרגל

הנהגות מור"ב
דניבורג

א נב' הם נמי אית
לוי הלאה כהנים הלאה
למשה מניח. למה?
לשנה יתירה הוא וירין
במחוקי מירון זה לא
זמור וכן נראה מפרשי'
ללא שנתן מה טעין זכר
אלא לחיי המהר"ל נהם
לשנה אחרת מה הם נמי
וכי ע"כ וית' כן שמי
לשנות נלשנה קמה לא
השיג הלאה כהנים אלא
לשנה נראה ק"ב טשיט
השיג הלאה: ב' ש"י
דיה ופשי לו את הרגל
זכר ואלו שמתני מלה אחי
ברגל על עץ וכו' פ"ג:
וכי בשעת הקולות:

תוספות ר"ד

בתנ"י אדמון אומר כי
שפת הרוח כנים מובטח
בזמן שהנכסים מרובין
הנכסים ירשו והבנות ויונו
ובזמן שהנכסים מועטים
הבנות נוטות והנכסים
ישאלו על הפתחים אדמון
אומר בשביל שני זכר
הפסדתי א"ר רואה אני
את דברי אדמון מ"א א"ר
הנכסים מרובין כשיעור
שואמר אין כח לבנות
לומר הרי אני מוציאן
לעצמנו ממותה עד שיעבור
והסאר יורה לכס אלא כל
הנכסים עומדים בחזקת
הנכסים ושואלים ונחמין
ומתעסקין בתן ואין לבנות
עליהן אלא ממותה ודבר
יום ביזמו וכן משמע
הבנים ירשו כלומר הרי
כל הנכסים בחזקת הנכסים
ואם היו הנכסים מועטים
מה השיעור נוטלין הבנות
מוטות לעצמן עד שיכבדו
והסאר יבנו לבנים ואח"כ
ישאלו על הפתחים ובעי'
כפי מי שבה ובהן הן
מרויבין אמר רב הורדה
אמר שמואל כל שיעבור
מהן אלו ואלו עד שיכבדו.
איתמר נמי כי אמר רבין
אמר ר' יוחנן ואמרי לה
אמר רבה בר בר חנה
אין יוחנן כל שיעור מהן
אלו ואלו עד שיכבדו הן
הן מרובין ואין מועטין
ותמטותין ואי ליכא רב
שיעור מהן אלו ואלו עד
לכלהו אמר רב מציצין
לחן מונתה לבנות עד
שיכבדו והסאר לבנים:
א"ר אדמון לקמן כל
מקום שאמר ר"ג רואה
אני את דברי אדמון הלכה
כמורה כפי' אין הלכה
כמורה ובפי' שמת
אזלא כל סגינא דשפעתא
ברבון וכלהו אמוראי
הטוען את חבריו כד' יין וכו' שכן הורדה לו בקנקנים אדמון אומר דואיל הורדה במקצת הטענה ישבע

הנהגות מור"ב
דניבורג

א נב' הם נמי אית
לוי הלאה כהנים הלאה
למשה מניח. למה?
לשנה יתירה הוא וירין
במחוקי מירון זה לא
זמור וכן נראה מפרשי'
ללא שנתן מה טעין זכר
אלא לחיי המהר"ל נהם
לשנה אחרת מה הם נמי
וכי ע"כ וית' כן שמי
לשנות נלשנה קמה לא
השיג הלאה כהנים אלא
לשנה נראה ק"ב טשיט
השיג הלאה: ב' ש"י
דיה ופשי לו את הרגל
זכר ואלו שמתני מלה אחי
ברגל על עץ וכו' פ"ג:
וכי בשעת הקולות:

א) כיצ' קלט: ב) ס' ס' ס' ס'
א) טשיטת ל' ל' (ד) ז' ז'
ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל'
טשיטת ל' ל' (ה) וטשיטת
ל' ל' (ו) ז' קלט: ז) ז' ז'
ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל'
ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל'
היטע מופ' כיצ' קלט:
פ"ה אמר רבי רואה אני,
ט) ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'

הנהגות מור"ב
דניבורג

א נב' הם נמי אית
לוי הלאה כהנים הלאה
למשה מניח. למה?
לשנה יתירה הוא וירין
במחוקי מירון זה לא
זמור וכן נראה מפרשי'
ללא שנתן מה טעין זכר
אלא לחיי המהר"ל נהם
לשנה אחרת מה הם נמי
וכי ע"כ וית' כן שמי
לשנות נלשנה קמה לא
השיג הלאה כהנים אלא
לשנה נראה ק"ב טשיט
השיג הלאה: ב' ש"י
דיה ופשי לו את הרגל
זכר ואלו שמתני מלה אחי
ברגל על עץ וכו' פ"ג:
וכי בשעת הקולות:

תוספות ר"ד

בתנ"י אדמון אומר כי
שפת הרוח כנים מובטח
בזמן שהנכסים מרובין
הנכסים ירשו והבנות ויונו
ובזמן שהנכסים מועטים
הבנות נוטות והנכסים
ישאלו על הפתחים אדמון
אומר בשביל שני זכר
הפסדתי א"ר רואה אני
את דברי אדמון מ"א א"ר
הנכסים מרובין כשיעור
שואמר אין כח לבנות
לומר הרי אני מוציאן
לעצמנו ממותה עד שיעבור
והסאר יורה לכס אלא כל
הנכסים עומדים בחזקת
הנכסים ושואלים ונחמין
ומתעסקין בתן ואין לבנות
עליהן אלא ממותה ודבר
יום ביזמו וכן משמע
הבנים ירשו כלומר הרי
כל הנכסים בחזקת הנכסים
ואם היו הנכסים מועטים
מה השיעור נוטלין הבנות
מוטות לעצמן עד שיכבדו
והסאר יבנו לבנים ואח"כ
ישאלו על הפתחים ובעי'
כפי מי שבה ובהן הן
מרויבין אמר רב הורדה
אמר שמואל כל שיעבור
מהן אלו ואלו עד שיכבדו.
איתמר נמי כי אמר רבין
אמר ר' יוחנן ואמרי לה
אמר רבה בר בר חנה
אין יוחנן כל שיעור מהן
אלו ואלו עד שיכבדו הן
הן מרובין ואין מועטין
ותמטותין ואי ליכא רב
שיעור מהן אלו ואלו עד
לכלהו אמר רב מציצין
לחן מונתה לבנות עד
שיכבדו והסאר לבנים:
א"ר אדמון לקמן כל
מקום שאמר ר"ג רואה
אני את דברי אדמון הלכה
כמורה כפי' אין הלכה
כמורה ובפי' שמת
אזלא כל סגינא דשפעתא
ברבון וכלהו אמוראי
הטוען את חבריו כד' יין וכו' שכן הורדה לו בקנקנים אדמון אומר דואיל הורדה במקצת הטענה ישבע

הנהגות מור"ב
דניבורג

א נב' הם נמי אית
לוי הלאה כהנים הלאה
למשה מניח. למה?
לשנה יתירה הוא וירין
במחוקי מירון זה לא
זמור וכן נראה מפרשי'
ללא שנתן מה טעין זכר
אלא לחיי המהר"ל נהם
לשנה אחרת מה הם נמי
וכי ע"כ וית' כן שמי
לשנות נלשנה קמה לא
השיג הלאה כהנים אלא
לשנה נראה ק"ב טשיט
השיג הלאה: ב' ש"י
דיה ופשי לו את הרגל
זכר ואלו שמתני מלה אחי
ברגל על עץ וכו' פ"ג:
וכי בשעת הקולות: